Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće prošireno vijeće)

28. ožujka 2019.*

„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije Simply. Connected. – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opseg ispitivanja koje treba provesti žalbeno vijeće – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Članak 64. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 71. Uredbe 2017/1001)”

U spojenim predmetima T-251/17 i T-252/17,

Robert Bosch GmbH, sa sjedištem u Stuttgartu (Njemačka), koji zastupaju S. Völker i M. Pemsel, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju V. Mensing i D. Hanf, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom tužbe podnesene protiv odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. ožujka 2017. (predmet R 948/2016–5) i od 10. ožujka 2017. (predmet R 947/2016–5), koje se odnose na prijave figurativnih znakova Simply.Connected. kao žigova Europske unije,

OPĆI SUD (treće prošireno vijeće),

u sastavu: S. Frimodt Nielsen (izvjestitelj), predsjednik, V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Półtorak i E. Perillo, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbe podnesene tajništvu Općeg suda 28. travnja 2017.,

uzimajući u obzir odgovore na tužbu podnesene tajništvu Općeg suda 13. srpnja 2017.,

uzimajući u obzir mjere upravljanja postupkom od 26. rujna 2018.,

uzimajući u obzir upućivanje ovih predmeta pred treće prošireno vijeće Općeg suda,

uzimajući u obzir odluku od 17. siječnja 2019. o spajanju predmeta,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od tri tjedna od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti sporova

1 Tužitelj, društvo Robert Bosch GmbH podnijelo je 19. studenoga 2015. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju žiga Europske unije na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)).

2 Prvi žig za koji je zatražena registracija (u daljnjem tekstu: prvi žig za koji je podnesena prijava, predmet T-251/17) jest sljedeći figurativni znak:

3 Drugi žig za koji je zatražena registracija (u daljnjem tekstu: drugi žig za koji je podnesena prijava, predmet T-252/17) jest sljedeći figurativni znak:

4 Proizvodi i usluge za koje su zatražene dvije registracije su identični. Pripadaju razredima 7, 9, 11, 12, 36 do 38, 41 i 42 u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu:

– razred 7.: „električni motori (osim za kopnena vozila), pokretači za motore (osim za kopnena vozila), generatori, sustavi paljenja motora s unutarnjim izgaranjem, svjećice za zagrijavanje, svjećice, lambda sonde, razvodnici paljenja, zavojnice za paljenje, magnetno paljenje, utikači za svjećice, pumpe za ubrizgavanje, pumpe za gorivo, regulatori brzine vrtnje motora, brizgalice i nosači sapnica; ventili strojeva; filtri za gorivo, filtri za ulje, filtri za zrak; hidraulične pumpe, hidraulični motori, hidraulični ventili, hidraulične dizalice; hidraulični spremnici, hidraulični filtri; pneumatski ventili; servomehanizmi, gume, zračne kočnice, uređaji na stlačeni zrak, kompresori, spremnici, ventilski aktuatori, ventili za kočnice; turbokompresori; elektronički uređaji za upravljanje tehnikama proizvodnje, postrojenja za elektrootporno zavarivanje, servomotori, pogonska vretena, sustavi upravljanja robotom; programibilni upravljački sustavi; modularni

elementi za automatske tehnike sastavljanja i proizvodnje, uključujući raspored radnih stanica, odnosno radnih stolova i klupa, nosača za strojeve, uređaja za sigurnost i zaštitu, zakretnih radnih stanica, dizala, stega, sustava pripreme i opremanja materijala, odnosno pokretnih traka i prijenosnih lanaca, vibracijskih prijenosnika, balansirnih ručica i električnih uređaja koji se mogu programirati, uključujući zapremnike i robotske ruke; strojevi za skidanje srha (mehanički, toplinski i elektrokemijski); strojevi za pakiranje; električni alati i alati za njihovo učvršćivanje; kuhinjski električni strojevi i njihov pribor; perilice za posuđe; perilice za rublje; generatori radijskih frekvencija; uređaji za pokretanje motora s unutarnjim izgaranjem; dijelovi i pribor za te proizvode iz razreda 7.”;

– razred 9.: „Osjetnici; kontrolnici koji se mogu programirati; električni i elektronički uređaji za mjerenje, kontrolu i regulaciju za motorna vozila; uređaji za snimanje, obradu, emitiranje, primanje i oznaku signala, podataka, slika i zvukova, električni i elektromagnetski nosači podataka; videokamere, ekrani, zvučnici, radijske i televizijske antene, telefoni, automobilske antene, mobiteli, telefoni za motorna vozila; alarmi; uređaji za navigaciju i pozicioniranje za vozila za kopneno kretanje, zrakoplove i plovila; elektroenergetske jedinice, električni filtri, poluvodičke komponente, optičko-elektroničke komponente; tiskani, nagriženi i potopljeni sklopovi, integrirani sklopovi, releji, osigurači, cijevi za električne, elektroničke i optičke signale, spojnice za kablove, električni prekidači, regulatori svjetla, osjetnici, detektori, rasklopni uređaji i električne ploče, solarne ćelije i solarni generatori; uređaji za analizu za automobile, tj. za analizu ispušnih plinova, čestica dima, kočne funkcije, instrumenti za dijagnozu i oprema za simulacije, testeri motora, uređaji za testiranje u radionicama za pumpe za ubrizgavanje goriva, pokretači i generatori; akumulatori, punjači baterija, testeri baterija, pojačala, transformatori, valjci za kablove; sustavi za regulaciju dinamike vožnje koji se temelje na računalima; dijelovi i pribor za te proizvode”;

– razred 11.: „Aparati za grijanje, kuhanje, pečenje, zagrijavanje i hlađenje; upaljači za plin; obuhvaćeni razredom 11.; projektori i svjetiljke, uključujući one za vozila; rashladni aparati i strojevi; ventilacijska postrojenja; sušila za kosu; električni aparati za kuhanje kave; aparati za pečenje; peći za pekarnice; električna kuhala za jaja; pržnice za kruh (tosteri); instalacije za klimatizaciju; aparati za kontrolu i regulaciju grijanja na plin; sušilice rublja; dijelovi i pribor za ranije navedene proizvode obuhvaćene razredom 11.”;

– razred 12.: „Sigurnosni sustavi za vozila, tj. uređaji za povlačenje unatrag sigurnosnih pojaseva, zračni jastuci; uređaji za odmrzavanje vjetrobranskog stakla; servokočnice i kočnice na stlačeni zrak za kopnena vozila i zrakoplove, antiblokirajući sustav kočnica; sustav za regulaciju klizanja motora; upravljačke naprave; brisači automobilskih stakala; hidraulični upravljači za kopnena vozila, zrakoplove i plovila; električni motori za kopnena vozila; dijelovi i pribor za te proizvode iz razreda 12.”;

– razred 36.: „Usluge osiguranja”;

– razred 37.: „Građenje, popravci i održavanje dijelova i pribora za motorna vozila, instalacije za autoradije, telefonija, ručni alatni strojevi, aparati i uređaji za radionice, generatori struje za kućanske i kuhinjske aparate, radijske i televizijske instalacije, sanitarna oprema, instalacije za grijanje i klimatizaciju i namještaj; usluge popravka i održavanja motornih vozila na automobilističkim događanjima”;

– razred 38.: „Telefonija, prijenos zvuka, podataka i slika satelitima”;

– razred 41.: „Obrazovanje i podučavanje trećih o elektrotehnici i elektronici”;

– razred 42.: „Savjeti i planiranje za projektiranje i građenje; stvaranje i instalacija programa za računala; zadatak razvoja, ispitivanja i istraživanja; tehnički savjeti i stručno znanje; planiranje, razvoj i tehnička kontrola prostornih projekata; tehnički nadzor zgrada i instalacija.”

5 Dopisima od 16. ožujka 2016., EUIPO-ov ispitivač obavijestio je tužitelja da se na dva žiga za koja je podnesena prijava djelomično primjenjuju apsolutni razlozi za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i stavka 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 2. Uredbe br. 2017/1001).

6 Tužitelj je podnio svoja očitovanja dopisom od 18. travnja 2016.

7 Odlukama od 25. travnja 2016., ispitivač je odbio, na temelju članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i stavka 2. Uredbe br. 207/2009, registraciju dvaju žigova za koje je podnesena prijava za proizvode i usluge obuhvaćene tim žigovima iz razreda 9., 37., 38. i 41., te za usluge nazvane „stvaranje i instalacija programa za računala” i „tehničko savjetovanje”, iz razreda 42.

8 Nasuprot tomu, nije podnesen prigovor u pogledu proizvoda i usluga iz zahtjeva za registraciju iz razreda 7., 11., 12., 36. i usluga „savjetovanja i planiranja za projektiranje i građenje”, „zadatak razvoja, ispitivanja i istraživanja”, „stručnog znanja”, „planiranja, razvoja i tehničke kontrole prostornih projekata” i „tehničkog nadzora zgrada i instalacija”, iz razreda 42.

9 Tužitelj je na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članci 66. do 71. Uredbe br. 2017/1001) podnio žalbu EUIPO-u 23. svibnja 2016. protiv svake od odluka ispitivača.

10 Odlukama od 9. ožujka 2017. (predmet R 948/2016-5, koja se odnosi na prvi žig za koji je podnesena prijava, u daljnjem tekstu: prva pobijana odluka) i od 10. ožujka 2017. (predmet R 947/2016-5), koja se odnosi na drugi žig za koji je podnesena prijava, u daljnjem tekstu: druga pobijana odluka) peto žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbe, iz istovjetnih razloga.

11 Kao prvo, žalbeno vijeće smatralo je da su verbalni elementi koji su činili žigove za koje je podnesena prijava bili uključeni kao slogan bez razlikovnog karaktera, koji znači „jednostavno spojen” ili „ponajprije spojen” na mrežu. U tom pogledu, žalbeno je vijeće smatralo da relevantna javnost nije pridala nikakvo značenje točkama koje se nalaze nakon svakog verbalnog elementa, jer su potrošači skloni percipirati nizove slova na način koji im se čini smislenim neovisno o interpunkciji i upotrebi velikih ili malih slova. Isto tako, ni zaobljeni pravokutnik bez gornjeg desnog kuta, koji okružuje verbalne elemente, ni poznati simbol bežičnog pristupa (koji se sastoji od prikaza triju koncentričnih valova) dotičnim znakovima ne daje razlikovni karakter, jer se oni ne percipiraju svjesno, s obzirom na to da su uobičajeni u kontekstu dotičnih proizvoda i usluga (točke 17. do 19. pobijanih odluka). U tim okolnostima, dotični se znakovi ne mogu percipirati kao oznaka komercijalnog podrijetla proizvoda i usluga iz prijave za registraciju (točka 20. pobijanih odluka).

12 Kao drugo, žalbeno je vijeće, uzimajući u obzir gotovo u potpunosti proizvode i usluge navedene u točki 4. ove presude, koje je svrstala po kategorijama, smatralo da su, ovisno o slučaju, potrošači očekivali ili uobičajeni priključak na mrežu ili međusobno povezivanje proizvoda pomoću „interneta stvari” i da su dotični proizvodi i usluge bili u izravnoj vezi s pružanjem takve bežične veze (točke 25. i 26. pobijanih odluka). Stoga, predmetni se znakovi percipiraju kao pohvalna naznaka apstraktne kvalitete proizvoda i usluga iz prijava za registraciju (točka 27. pobijanih odluka).

Zahtjevi stranaka

13 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi obje pobijane odluke;

– naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove žalbenog postupka.

14 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbe;

– naloži tužitelju snošenje troškova obaju predmeta.

Pravo

15 U prilog svakoj od dviju tužbi, u istovjetnoj formulaciji, tužitelj ističe tri tužbena razloga. Prvi se temelji na povredi odredaba članka 64. Uredbe br. 207/2009 i članka 263. UFEU-a. Drugi se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. Trećim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 207/2009.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredbi članka 64. Uredbe br. 207/2009 i članka 263. UFEU-a

16 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće ispitalo proizvode i usluge iz razreda 7., 11., 12., 36. te one iz razreda 42. koje nisu usluge stvaranja i instaliranja programa za računala i tehničkog savjetovanja. Međutim, ispitivač nije prigovorio registraciji tih proizvoda i tih usluga. Time je žalbeno vijeće prekoračilo granice svoje nadležnosti i, u tom smislu, pobijane odluke bi se trebale poništiti (presuda od 18. studenoga 2014., Lumene/OHIM (THE YOUTH EXPERTS), T-484/13, neobjavljena, EU:T:2014:963).

17 EUIPO osporava tu argumentaciju.

18 Kao prvo, valja utvrditi da se, kao što to pravilno navodi EUIPO, članak 263. UFEU-a ne primjenjuje na žalbe pred žalbenim vijećem i da, slijedom toga, prvi tužbeni razlog, u dijelu u kojem se temelji na povredi te odredbe, treba odbiti kao bespredmetan.

19 Kao drugo, kao što je tvrdio, i za razliku od tužbenog zahtjeva tužitelja pred žalbenim vijećem u predmetu koji je okončan presudom od 18. studenoga 2014., THE YOUTH EXPERTS (T-484/13, neobjavljena, EU:T:2014:963), tužitelj je od žalbenog vijeća zatražio da poništi odluke ispitivača samo u dijelu u kojem su za njega nepovoljne.

20 Međutim, nesporno je da je u pobijanim odlukama žalbeno vijeće ispitalo razlikovni karakter žigova za koje je podnesena prijava za proizvode i usluge za koje ispitivač nije uložio prigovor.

21 Naime, kako je navedeno u točki 7. ove presude, ispitivač je odbio registraciju dvaju žigova za koje je podnesena prijava za dotične proizvode i usluge iz razreda 9., 37., 38. i 41., kao i za usluge nazvane „stvaranje i instalacija programa za računala” i „tehničko savjetovanje”, iz razreda 42. Slijedi da su se žigovi za koje je podnesena prijava mogli registrirati za druge proizvode i usluge navedene u točki 4. ove presude, odnosno one iz razreda 7., 11., 12., 36. i usluge „savjetovanja i planiranja za projektiranje i građenje”, „zadatak razvoja, ispitivanja i istraživanja”, „stručnog znanja”, „planiranja, razvoja i tehničke kontrole prostornih projekata” i „tehničkog nadzora zgrada i instalacija”, iz razreda 42. (vidjeti točku 8. ove presude).

22 Međutim, neke od tih proizvoda i usluga koji nisu bili predmet spora žalbeno je vijeće ispitalo u pobijanim odlukama, te su predmet pregrupiranja u kategorije (a), (f), (g), (h), (i) i (j) koje je žalbeno vijeće uspostavilo u točkama 23. i 24. pobijanih odluka. U točkama 26. i 27. pobijanih odluka žalbeno je vijeće zaključilo da žigovi za koje je podnesena prijava nemaju razlikovni karakter ni u odnosu na proizvode i usluge iz kategorije (a), (f), (g), (h), (i) i (j) u smislu pobijanih odluka, što uključuje i proizvode i usluge koji nisu bili predmet spora.

23 Stoga je nesporno da je žalbeno vijeće svoje ispitivanje usmjerilo na proizvode i usluge na čiju registraciju ispitivač nije uložio prigovor i na koje se žalbe pred njim ne odnose. Stranke, iako se slažu da žalbeno vijeće ne može provesti takvo ispitivanje, nasuprot tomu, ne slažu se u pogledu posljedica koje trebaju uslijed toga nastati.

24 Prema tužiteljevu mišljenju, koji se poziva na presudu od 18. studenoga 2014., THE YOUTH EXPERTS (T-484/13, neobjavljena, EU:T:2014:963), valja utvrditi da je prilikom ispitivanja proizvoda i usluga za koje je ispitivač nije uložio prigovor, žalbeno vijeće prekoračilo svoju nadležnost, te time prouzročilo nezakonitost pobijanih odluka koje bi zato trebalo poništiti.

25 Prema EUIPO-ovu mišljenju, s druge strane, ocjena žalbenog vijeća razlikovnog karaktera navedenih žigova za proizvode i usluge koji nisu predmet tužbe ne može proširiti njezin predmet. Stoga bi razmatranja tih proizvoda i tih usluga trebalo smatrati isključivo sporednima i, posljedično, bez utjecaja na zakonitost pobijanih odluka, tako da prvi tužbeni razlog treba odbiti.

26 Kao prvo, valja primijetiti da se izreka pobijanih odluka ograničuje na odbijanje žalbi povodom kojih je pokrenut postupak pred žalbenim vijećem. Međutim, kao što je to istaknuto u točki 19. ove presude, tužiteljeve žalbe pred žalbenim vijećem odnosile su se samo na proizvode i usluge za koje je ispitivač istaknuo prigovor protiv registracije navedenih žigova.

27 Kao drugo, treba istaknuti da, na temelju članka 64. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, žalbeno vijeće, nakon ispitivanja njezine osnovanosti, odlučuje o žalbi i može pri tome odlučivati u okviru nadležnosti odjela čija je odluka predmet žalbe. Iz te odredbe proizlazi da, po žalbi protiv odluke kojom je ispitivač odbio registraciju, žalbeno vijeće može pristupiti novom cjelovitom ispitivanju osnovanosti prijave za registraciju, kako s pravne tako i s činjenične strane, to jest u ovom se slučaju samo izjasniti o prijavi za registraciju, odbijajući je ili je prihvaćajući kao osnovanu, time potvrđujući ili poništavajući pobijanu odluku (presuda od 3. srpnja 2013., Airbus/OHIM (NEO), T-236/12, EU:T:2013:343, t. 21.; vidjeti također, po analogiji, presudu od 13. ožujka 2007., OHIM/Kaul, C-29/05, EU:C:2007:162, t. 56. i 57.).

28 Ta je mogućnost pristupanja ponovnom cjelovitom ispitivanju osnovanosti prijave za registraciju, međutim, kako s pravne tako i s činjenične strane ovisna o dopuštenosti žalbe pred žalbenim vijećem (presuda od 3. srpnja 2013., NEO, T-236/12, EU:T:2013:343, t. 22.; vidjeti također, po analogiji, rješenje od 2. ožujka 2011., Claro/OHIM, C-349/10 P, neobjavljeno, EU:C:2011:105, t. 44.).

29 U tom pogledu, članak 59. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 glasi „(s)vaka stranka u postupku u kojem je donesena odluka kojom nije udovoljeno njezinim zahtjevima, može podnijeti žalbu.” Iz te odredbe proizlazi da, kao što je tužitelj učinio u ovom predmetu, stranke u postupku pred EUIPO-om, mogu pred žalbenim vijećem pobijati odluke donesene na nižoj instanci samo ako je ono tom odlukom odbilo njihove zahtjeve. Ako su, naprotiv, odlukom niže instance prihvaćeni zahtjevi jedne od stranaka, njoj nije dopušteno podnijeti žalbu žalbenom vijeću (presuda od 3. srpnja 2013., NEO, T-236/12, EU:T:2013:343, t. 23.; vidjeti također, u tom smislu, presudu od 14. prosinca 2011., Völkl/OHIM – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, t. 55. i navedenu sudsku praksu).

30 Iz prve rečenice članka 59. Uredbe br. 207/2009 proizlazi da, kada je, kao u ovom slučaju, ispitivač odbio prijavu za registraciju žiga Europske unije samo za neke proizvode i usluge navedene u prijavi, odobrivši registraciju za dio proizvoda i usluga na koje se odnosi taj zahtjev, tužba koju je podnositelj prijave za registraciju žiga podnio žalbenom vijeću može se redovito odnositi samo na proizvode i usluge čiju je registraciju ispitivač odbio.

31 Međutim, u ovom slučaju, kao što je to među ostalim istaknuto u točkama 19. i 26. ove presude, tužitelj je podnio žalbe pred žalbenim vijećem kojima se traži poništenje odluka ispitivača jer su njegovi zahtjevi za registraciju odbijeni. Stoga je žalbeno vijeće u pobijanim odlukama pogriješilo pri ispitivanju primjenjivosti, u ovom slučaju, članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 na

proizvode i usluge za koje ispitivač nije uložio prigovor. Naime, prema sudskoj praksi navedenoj u točki 28. ove presude, žalbeno vijeće nema diskrecijsku ovlast širenja opsega žalbe na razmatranje pitanja čije isticanje tužitelju nije dopušteno.

32 Prema tome, iz tumačenja izreka pobijanih odluka proizlazi da se žalbeno vijeće u ovom slučaju ograničilo na odbijanje žalbi (vidjeti točku 26. ove presude). Međutim, u skladu s člankom 58. Uredbe br. 207/2009, učinak je takvog odbijanja bila izvršivost ispitivačevih odluka, podložno podnošenju eventualnih pravnih sredstava, kao što je to predviđeno člankom 64. stavkom 3. Uredbe br. 207/2009.

33 Osim toga, upitan o tome u okviru mjere upravljanja postupkom, EUIPO je potvrdio da to što je žalbeno vijeće uzelo u obzir proizvode i usluge za koje ispitivač nije uložio prigovor samo po sebi nema nikakvog utjecaja na tužiteljeva prava na traženu registraciju žigova za te proizvode i usluge. Naime, prema EUIPO-ovu mišljenju, ta se prava mogu dovesti u pitanje samo ako je ispitivač, po službenoj dužnosti, ispitao apsolutne razloge za odbijanje koji bi mogli spriječiti registraciju žigova za koje je podnesena prijava iz razloga koje nije prethodno naveo. To bi zatim dovelo do donošenja novih odluka, koje mogu biti predmet žalbe pred žalbenim vijećem, a razlikuju se od onih na koje se odnose ovi sudski postupci.

34 Iz toga proizlazi da razmatranja, u pobijanim odlukama, proizvoda i usluga za koje ispitivač nije uložio nikakve prigovore premašuju granice žalbe po kojoj je pravilno pokrenut postupak pred žalbenim vijećem, te stoga nemaju utjecaj na opseg i učinke pobijanih odluka. Slijedom toga, valja utvrditi da nemaju odlučujući karakter i da zbog toga njihovo poništenje nema nikakav značaj.

35 Slijedom toga, prvi tužbeni razlog treba odbiti kao bespredmetan.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

36 U okviru drugog tužbenog razloga koji ističe, tužitelj tvrdi da je u dvjema pobijanim odlukama žalbeno vijeće povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009.

Pobijane odluke

37 Razlozi zbog kojih je žalbeno vijeće ocijenilo da žigovi za koje je podnesena prijava nemaju razlikovni karakter u odnosu na sporne proizvode i usluge navedeni su u točkama 14. do 30. pobijanih odluka.

38 Konkretno, u točkama 14. i 15. pobijanih odluka žalbeno vijeće ocijenilo je da su sporni proizvodi i usluge namijenjeni i široj javnosti, čiji je stupanj pažnje prosječan, i trgovcima, te u manjoj mjeri instalaterima i specijaliziranoj javnosti čiji je stupanj pažnje općenito veći. Međutim, čak i za upućenu javnost, stupanj pažnje mogao bi biti relativno nizak u odnosu na naznake oglašivačke prirode koje nisu odlučujuće. Isto vrijedi i za stupanj pažnje prosječnog potrošača ako je on suočen s porukama koje smatra oglašavanjem.

39 U točkama 17. i 19. pobijanih odluka žalbeno je vijeće prihvatilo značenje verbalnih elemenata koji su sastavni dio dotičnih znakova koje je utvrdio ispitivač. Stoga bi verbalni element „simply” trebalo shvatiti kao da znači „samo, jednostavno”, a da verbalni element „connected” ima značenje „spojen”. Verbalni elementi navedeni u žigovima za koje je podnesena prijava Simply. Connected. predstavljaju, dakle samo slogan koji znači „jednostavno spojen”. Ni točka nakon svakog od dvaju verbalnih ili figurativnih elemenata, odnosno otvorenog okvira u gornjem desnom kutu i dobro poznati znak bežičnog spajanja na mrežu, ne dodjeljuju predmetnim znakovima različito značenje. Ti figurativni elementi su uobičajeni i nisu razlikovni.

40 U točki 18. pobijanih odluka, žalbeno vijeće odbilo je tužiteljev argument prema kojem preklapanje verbalnih elemenata i činjenica da svaki od njih započinje velikim slovom, te je popraćen točkom, treba dovesti do toga da ih se razmatra odvojeno.

41 U točki 20. pobijanih odluka, žalbeno vijeće navelo je da žigovi za koje je podnesena prijava, uzeti u cjelini, izražavaju ideju da su sporni proizvodi i usluge „ponajprije" ili „prije svega", „spojeni" s mrežom, što je izravna poruka koju prenose verbalni elementi koji su osim toga potkrijepljeni prisutnošću figurativnog znaka za bežični pristup. Predmetni znakovi percipiraju se kao slogan koji opisuje poželjne kvalitete spornih proizvoda i usluga, a ne kao oznaku njihova trgovačkog podrijetla. Naime, prema mišljenju žalbenog vijeća, poruka je jednostavna, izravno razumljiva i gramatički točna, te ima prirodu koja je banalna koliko i figurativni elementi koji čine znakove.

42 U točkama 22. do 24. pobijanih odluka, žalbeno je vijeće ocijenilo da mora provjeriti postoji li, sa stajališta relevantne javnosti, dovoljno izravna i konkretna veza između dotičnih znakova i spornih proizvoda i usluga. U tu je svrhu žalbeno vijeće grupiralo te proizvode i usluge u kategorije. Stoga je podijelilo sporne proizvode iz razreda 9. u tri različite kategorije, tj. kategoriju (c) „Uređaji za snimanje, obradu, emitiranje, primanje i oznaku signala, podataka, slika i zvukova", kategoriju (d) „Uređaji za mjerenje, kontrolu i regulaciju; aparati za analizu" i kategoriju (e) „Proizvodi za napajanje". Nadalje, podijelilo je sporne usluge iz razreda 37. u dvije kategorije, tj. kategoriju (k) „Građenje, popravci i održavanje dijelova i pribora za različite kategorije proizvoda" i kategoriju (i) „Popravak i održavanje motornih vozila na automobilističkim događanjima". Osim toga, smatralo je da sporne usluge iz razreda 38. i 41. pripadaju zasebnoj kategoriji za svaki razred, odnosno kategoriji (m) „Telefonija, prijenos zvuka, podataka i slika satelitima" i kategoriji (n) „Obrazovanje i podučavanje trećih o elektrotehnici i elektronici". Konačno, smatralo je da sporne usluge iz razreda 42. treba podijeliti u dvije kategorije, kategoriju (o) „Stvaranje i instalacija programa za računala" i kategoriju (p) „tehničko savjetovanje".

43 U točki 25. pobijanih odluka žalbeno vijeće smatralo je, za sve kategorije, da pojam povezanosti treba ocijeniti u odnosu na pojam „internet stvari", koji znači međusobnu povezanost fizičkih predmeta u mreži usporedivoj s internetom, na način koji omogućuje praćenje na daljinu, ili njihovo prenošenje i razmjenu informacija. Cilj interneta stvari bio je smanjiti nedostatak informacija između stvarnog i virtualnog svijeta. U tom pogledu, povezanost je poželjna kvaliteta tih proizvoda i usluga.

44 U točki 26. pobijanih odluka, žalbeno je vijeće ocijenilo da, za proizvode regrupirane u kategorije (c), (d) i (e), žigovi za koje je podnesena prijava obavještavaju potrošače da ti proizvodi, koji uključuju dijelove i pribor za ostale proizvode, „ponajprije" ili „prije svega" služe za priključivanje na mrežu. Isto vrijedi i za usluge obuhvaćene kategorijama (m), (o) i (p). Kupci usluga iz kategorije (k) shvaćali su dotične znakove u smislu da se te usluge odnose na građenje, popravke i održavanje proizvoda ponajprije priključenih na mrežu. Usluge svrstane u kategoriju (l) mogu se također izvršiti pomoću priključka na mrežu, primjerice ako se mogući kvarovi dojavljuju radionici kako bi joj omogućili da pripremi dokumente potrebne za popravak. Konačno, usluge iz razreda (n) jasno se odnose na elektrotehničke i elektroničke uvjete i načine koji omogućuju priključivanje na mrežu.

45 U točki 27. pobijanih odluka žalbeno je vijeće iz svojih prethodnih utvrđenja zaključilo da je kod relevantne javnosti veza između proizvoda i usluga obuhvaćenih žigovima za koje je podnesena prijava i sadržajem slogana koji se sastoji od dotičnih znakova bila jasna i ne zahtijeva nikakvo dodatno razmišljanje. Naime, za anglofonu relevantnu javnost Europske unije, dotični se znakovi percipiraju kao pohvalna naznaka apstraktnih kvaliteta proizvoda i usluga iz prijave za registraciju.

Načela koja se odnose na primjenu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

46 U smislu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, neće se registrirati žigovi koji nemaju razlikovni karakter.

47 Razlikovni karakter žiga u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 znači da taj žig omogućuje identifikaciju proizvoda za koji je zatražena registracija kao proizvoda koji potječe od određenog poduzetnika i time razlikovanje tog proizvoda od onih drugih poduzetnika (presude od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 34., i od 15. svibnja 2014., Louis Vuitton Malletier/OHIM, C-97/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:324, t. 50.).

48 U tom pogledu, valja podsjetiti da su znakovi koji nemaju razlikovni karakter oni za koje se smatra da nisu u stanju izvršavati glavnu funkciju žiga, a to je pokazivanje podrijetla predmetnog proizvoda ili usluge, kako bi se potrošaču koji stječe taj proizvod ili uslugu koja je označena žigom omogućilo da pri kasnijem stjecanju učini isti izbor, ako se iskustvo pokazalo pozitivnim, ili drugi izbor, ako se ono pokazalo negativnim (presude od 27. veljače 2002., REWE-Zentral/OHIM (LITE), T-79/00, EU:T:2002:42, t. 26., i od 20. studenoga 2002., Bosch/OHIM (Kit Pro i Kit Super Pro), T-79/01 i T-86/01 EU:T:2002:279, t. 19.).

49 Razlikovni karakter žiga treba ocjenjivati, s jedne strane, s obzirom na proizvode ili usluge za koje je registracija zatražena i, s druge strane, s obzirom na percepciju relevantne javnosti koja se sastoji od prosječnih potrošača tih proizvoda ili usluga koji su uobičajeno obaviješteni, razumno pažljivi i oprezni (presude od 29. travnja 2004., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, t. 35.; od 22. lipnja 2006., Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422, t. 25., i od 20. listopada 2011., Freixenet/OHIM, C-344/10 P i C-345/10 P, EU:C:2011:680, t. 43.).

50 Ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje treba se odnositi na svaki od proizvoda ili usluga za koje je podnesena prijava za registraciju žiga i odluka kojom nadležno tijelo odbija registraciju žiga mora u načelu biti obrazložena za svaki od navedenih proizvoda ili usluga. Međutim, nadležno tijelo može se ograničiti na općenito obrazlaganje za sve dotične proizvode ili usluge ako se protiv kategorije odnosno skupine proizvoda ili usluga ističe isti razlog za odbijanje. Takva se mogućnost odnosi samo na proizvode i usluge koji među sobom imaju dovoljno izravnu i konkretnu vezu, tako da čine dovoljno homogenu kategoriju ili grupu proizvoda ili usluga. U tom pogledu, sama činjenica da su odnosni proizvodi ili usluge u istom razredu u smislu Nicanskog sporazuma nije dovoljna za zaključak o takvoj homogenosti jer je u tim razredima često mnogo različitih proizvoda ili usluga koji međusobno nisu nužno tako dovoljno izravno i konkretno povezani (vidjeti rješenje od 18. ožujka 2010., CFCMCEE/OHIM, C-282/09 P, EU:C:2010:153, t. 37. do 40. i navedenu sudsku praksu).

Ispitivanje tužiteljevih prigovora

51 Ponajprije treba potvrditi definiciju relevantne javnosti koju je utvrdilo žalbeno vijeće (vidjeti točku 38. ove presude), a koju, uostalom, tužitelj nije osporio.

52 Prigovori koje je tužitelj iznio u potporu drugom tužbenom razlogu mogu se podijeliti u pet dijelova. Prvi dio temelji se na pogrešnom utvrđenju sadržaja verbalnih elemenata navedenih žigova. U drugom se dijelu navodi da je veza između verbalnih elemenata navedenih žigova jezično neobična. U trećem dijelu tužitelj tvrdi da ne postoji dovoljno izravna veza između znakova za koje je podnesena prijava i spornih proizvoda i usluga. Četvrti dio odnosi se na postojanje neuobičajenih jezičnih izmjena. Naposljetku, peti dio drugog tužbenog razloga temelji se na pogrešci u općoj ocjeni znakova za koje je podnesena prijava.

– Prvi dio, koji se temelji na pogrešnom utvrđenju sadržaja verbalnih elemenata žigova za koje je podnesena prijava

53 Tužitelj priznaje da se u jednom od svojih mogućih značenja pojam „simply” može shvatiti kao „jednostavno” a riječ „connected” kao da upućuje na „spajanje na mrežu”. S druge strane, žalbeno je vijeće pogrešno smatralo da je opća poruka znakova za koje je podnesena prijava bila „jednostavno spojen” ili „ponajprije spojen”. Naime, žalbeno je vijeće zanemarilo preklapanje dvaju izraza i prisutnost

točke nakon svakog od njih. Zbog takvih tipografskih posebnosti, verbalni sastavni elementi znakova za koje je podnesena prijava ne mogu se smatrati izrazom jedinstvene poruke koja se sastoji od dvije riječi, nego bi se trebali promatrati kao dvije različite i odvojene riječi, odnosno, s jedne strane, „simply” i, s druge strane, „connected”.

54 U tom pogledu, žalbeno se vijeće pogrešno pozvalo na presudu od 15. rujna 2005., BioID/OHIM (C-37/03 P, EU:C:2005:547). Nakon znaka koji se analizira u toj presudi, odnosno BioID ®. slijedi točka koja se nalazi nakon svih verbalnih elemenata, tako da je Sud mogao smatrati, u tom predmetu, da navedena točka kao takva ne predstavlja oznaku komercijalnog podrijetla proizvoda i usluga označenih tim žigom. U ovom slučaju, tužitelj ne tvrdi da su točke koje su stavljene nakon svakog od verbalnih elemenata koji kao takvi predstavljaju pokazatelj komercijalnog podrijetla, nego ističe da te točke, kao i preklapanje dvaju izraza, utječu na percepciju verbalnih elemenata.

55 Isto tako, tužitelj smatra da sudska praksa na koji se žalbeno vijeće pozvalo u točki 18. pobijanih odluka nije relevantna u ovom slučaju. U tim presudama, naime (presude od 13. veljače 2007., Mundipharma/OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46; od 13. veljače 2008., Sanofi-Aventis/OHIM – GD Searle (ATURION), T-146/06, neobjavljena, EU:T:2008:33, i od 6. rujna 2013., Eurocool Logistik/OHIM – Lenger (EUROCOOL), T-599/10, neobjavljena, EU:T:2013:399), Opći je sud odlučio o tome da relevantna javnost rastavlja verbalne znakove na elemente koji za nju imaju konkretno značenje ili nalikuju riječima koje poznaje. Međutim, u ovom su slučaju verbalni elementi zasebni po svojem relativnom položaju i interpunkciji.

56 Naposljetku, izostavljanje elemenata koje sadržavaju žigovi za koje je podnesena prijava , kao što su, u ovom slučaju, točke koje slijede svaki verbalni element i činjenica da se dva verbalna elementa nalaze u različitim redcima suprotno je pravnom pravilu prema kojem se žig mora razmotriti u obliku iz prijave za njegovu registraciju (presuda od 14. svibnja 2013., Unister/OHIM (fluege.de), T-244/12, EU:T:2013:243).

57 Zbog svih tih razloga, tužitelj smatra da je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da verbalni elementi koji su sastavni dio žigova za koje je podnesena prijava prenose jedinstvenu poruku.

58 EUIPO osporava tu argumentaciju.

59 Nesporno je da se dotični znakovi, iz točaka 2. i 3. ove presude, sastoje od preklapanja pojmova „simply” i „connected”, koji započinju velikim početnim slovom i slijedi ih točka. Međutim, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, te tipografske posebnosti nisu takve prirode da bi sprečavale dijagonalno čitanje tih dvaju pojmova, jer je uobičajeni smjer čitanja, za relevantnu javnost koja govori engleski kao i za sve govornike jezika koji se koriste latinicom, slijeva nadesno i odozgo prema dolje. Stoga je žalbeno vijeće pravilno smatralo da dotične znakove relevantna javnost percipira bez posebnog napora kao uzastopna dva verbalna elementa „simply” i „connected”.

60 Međutim, tužitelj ističe da veliko slovo na početku svakog verbalnog elementa i točka koja mu slijedi može biti prepreka tomu da se dotični izrazi moraju tumačiti i shvatiti kao dvije strane jedinstvene poruke, „simply connected”, odnosno „jednostavno spojen”. Prema tužiteljevu mišljenju, ti tipografski elementi sprečavaju relevantnu javnost da poveže verbalne elemente i da je primora da ih čita i shvati kao dva odvojena i samodostatna pojma.

61 U tom pogledu, valja utvrditi, kao što je to istaknulo i žalbeno vijeće u točki 20. pobijanih odluka, da je poredak riječi „simply” i „connected” uobičajen u engleskom i lako je razumljiv. Nasuprot tomu, prema njegovu je mišljenju poznato da se prilog „simply”, ne može upotrebljavati apsolutno, jer se prilozi, naime, vežu s pojmom kojemu mijenjaju značenje, i koji može biti glagol (u ovom slučaju „connected”), pridjev ili drugi prilog. Stoga nije vjerojatno da, kad joj se predoči niz elemenata

„Simply.” i „Connected.” relevantna javnost percipira dotične znakove kao dva različita i samostalna pojma prije nego izraz koji kombinira te pojmove prema uobičajenim pravilima sintakse i ima neposredno razumljiv smisao.

62 Što se tiče okolnosti da se žalbeno vijeće oslonilo na prethodne slučajeve u kojima je bila riječ o rastavljanju znaka na niz izraza koji imaju smisao (presude od 13. veljače 2007., RESPICUR, T-256/04, EU:T:2007:46; od 13. veljače 2008., ATURION, T-146/06, neobjavljena, EU:T:2008:33, i od 6. rujna 2013., EUROCOOL, T-599/10, neobjavljena, EU:T:2013:399), a ne, kao u ovom slučaju, povezivanju dvaju grafički odvojenih pojmova, ona nije relevantna. Naime, u skladu s dobro utvrđenim načelom sudske prakse, koje je primijenjeno u tim predmetima i trebalo bi vrijediti i u ovom predmetu, valja smatrati da će relevantna javnost shvatiti smisao znakova koji sadržavaju nekoliko verbalnih elemenata koji se doimaju odvojenima ili jedan verbalni element koji obuhvaća više pojmova, ako takvo shvaćanje ne zahtijeva posebni intelektualni napor.

63 Međutim, kako je slučaj u ovom predmetu, slijed riječi „simply” i „connected” u skladu je s uobičajenim poretkom tih pojmova na engleskom jeziku i znači „jednostavno spojen”, ne zahtijevajući od anglofone javnosti da uloži napor kako bi ga shvatila. U odnosu na taj očiti smisao, tužiteljeva pretpostavka prema kojoj relevantna javnost iz tipografskih posebnosti kao što su preklapanje pojmova, prisutnost velikih slova i točke zaključuje da se ne može utvrditi smisao nije vjerodostojna.

64 Iz toga slijedi da prvi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

– Drugi dio, koji se temelji na činjenici da je veza između verbalnih elemenata navedenih žigova jezično neuobičajena

65 Prema tužiteljevu mišljenju, znakovi za koji je podnesena prijava za registraciju sastoje se od dvije rečenice, svake s jednom riječi. Prva se rečenica sastoji od priloga „simply”, a druga od glagola „connected”. Takve bi konstrukcije očito bile u suprotnosti s gramatičkim pravilima. U skladu sa sudskom praksom, ta uočljiva razlika u odnosu na jezik koji relevantna javnost uobičajeno koristi za označavanje proizvoda ili usluga ili njihovih bitnih značajki daje žigovima razlikovni karakter kako bi im se omogućilo da se registriraju (presuda od 20. rujna 2001., Procter & Gamble/OHIM, C-383/99 P, EU:C:2001:461, i rješenje od 30. travnja 2015., Castel Frères/OHIM, C-622/13 P, neobjavljeno, EU:C:2015:297).

66 Naime, prema tužiteljevu mišljenju, relevantna javnost ne upotrebljava rečenice sadržane u znakovima za koje je podnesena prijava za registraciju za označavanje proizvoda i usluga za koje se traži zaštita, ili njihovih bitnih značajki. Stoga, žigovi za koje je podnesena prijava nemaju minimalni razlikovni karakter koji je potreban u smislu sudske prakse (presuda od 25. rujna 2015., Bopp/OHIM (prikaz osmerokutnog zelenog okvira), T-209/14, neobjavljena, EU:T:2015:701).

67 EUIPO osporava tu argumentaciju.

68 Razlozi koji dovode do odbijanja prvog dijela drugog tužbenog razloga temelje se na tome da je vjerojatnije da relevantna javnost dotične znakove percipira kao smisleni niz dvaju izraza, jedan pokraj drugog, u uobičajenom redoslijedu u engleskom jeziku nego kao dvije samostalne besmislene rečenice od kojih prva sadržava samo prilog, i to unatoč tome što se nalaze jedna iznad druge, te unatoč korištenju velikih slova i točaka (vidjeti točke 59. do 63. ove presude).

69 Međutim, takva razmatranja također su prepreka tužiteljevim navodima prema kojima se dotični znakovi percipiraju kao dvije rečenice koje se sastoje od jednog elementa svaka, što predstavlja primjetno odstupanje u odnosu na pravila engleske gramatike i jezik koji relevantna javnost uobičajeno koristi, što je dovoljno za to da se žigovima za koje je podnesena prijava dodijeli razlikovni karakter.

70 Stoga drugi dio drugog tužbenog razloga također valja odbiti.

– Treći dio, koji se temelji na nepostojanju dovoljno izravne i konkretne veze s proizvodima i uslugama za koje se traži zaštita

71 Tužitelj tvrdi da, čak i ako – što on osporava – relevantna javnost shvati znakove čija je registracija zatražena kao da znače „jednostavno spojen [na mrežu]" ili „ponajprije spojen [na mrežu]", kao što je to shvatilo žalbeno vijeće, to i dalje nema nikakvog smisla u pogledu spornih proizvoda i usluga. Iako tužitelj priznaje da se, što se tiče prijenosnih računala, mobitela, tableta i slušalica, takvi proizvodi mogu stvarno priključiti na mrežu, a posebno internet; nasuprot tomu, što se tiče spornih proizvoda i usluga iz razreda 9., 37., 38., 41. i 42., relevantni potrošač, prema njegovu mišljenju, ne može percipirati predmetne znakove kao da imaju opisno značenje.

72 Stoga, što se tiče proizvoda iz razreda 9. potrošač zanemaruje činjenicu da se „radijske i televizijske antene", „automobilske antene", „električni filtri", „poluvodičke komponente", „ tiskani, nagriženi i potopljeni sklopovi, integrirani sklopovi, releji, osigurači, cijevi za električne, elektroničke i optičke signale, spojnice za kablove, električni prekidači", „baterije", „pojačala, transformatori, valjci za kablove" mogu spojiti na mrežu. To stoga vrijedi i za sve proizvode iz razreda 9. za koje je ispitivač odbio prijavu za registraciju.

73 Isto tako, što se tiče usluga iz razreda 37., pogrešna je tvrdnja žalbenog vijeća iz točke 26. pobijanih odluka prema kojoj relevantna javnost percipira dotične znakove, u vezi s „građenjem", „popravcima" i „održavanjem dijelova i pribora za različite kategorije proizvoda" kao da opisuju njihove značajke, odnosno da su namijenjeni spajanju na mrežu. S jedne strane, žalbeno vijeće nije ništa takvoga dokazalo. Nemoguće je znati po čemu automobilski dijelovi i pribor, instalacije za autoradija itd. na koje se odnose usluge iz razreda 37. čine proizvode koji se uobičajeno spajaju na mrežu. Skroz konkretno, što se tiče „ručnih alatnih strojeva" i „sanitarnih instalacija", utvrđenje žalbenog vijeća potpuno je pogrešno. S druge strane, značenje koje navodi žalbeno vijeće, odnosno „jednostavno spojen [na mrežu]", ne sadržava nikakvo upućivanje na svojstva usluga za koje se traži zaštita, samihpo sebi. Naime, kad se proizvodi izrađuju, popravljaju ili održavaju, relevantna javnost ne očekuje da se utvrdi spajanje na mrežu.

74 Osim toga, ni komunikacijske usluge iz razreda 38. nisu „jednostavno spojene". Tim se uslugama samo provodi operacija prijenosa putem telekomunikacija. Stoga znakovi za koje je podnesena prijava za registraciju ne opisuju dovoljno izravno ni sadržaj ni svojstva tih usluga, suprotno onomu što je smatralo žalbeno vijeće u točki 26. pobijanih odluka.

75 Osim toga, ni usluge obrazovanja i podučavanja iz razreda 41. nemaju dovoljno izravnu i konkretnu vezu sa znakovima koji su prijavljeni za registraciju. Takve se usluge, naime, ne usredotočuju ograničeno samo na uspostavljanje veza, suprotno onomu što je navelo žalbeno vijeće u točki 26. pobijanih odluka.

76 Konačno, isto vrijedi i za usluge „stvaranja i instalacije programa za računala" i „tehničkog savjetovanja" iz razreda 42. Prema tužiteljevu mišljenju, navod žalbenog vijeća iz točke 26. pobijanih odluka, prema kojemu dotične usluge „mogu imati cilj uspostaviti vezu s mrežom" nije dovoljno obrazložen. Osim toga, prema njegovu mišljenju, taj je navod pogrešan jer relevantna javnost ne može pretpostaviti bez prethodnog promišljanja da su dotične usluge isključivo namijenjene uspostavi veze s mrežom.

77 EUIPO osporava tu argumentaciju.

78 Kao prvo, treba utvrditi da žalbeno vijeće nije utemeljilo odbijanje žalbe na članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009, nego na temelju članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. Naime, i kako je navelo u točki 5. jedne od dviju pobijanih odluka, članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009

bio je jedan od temelja odluke, a cjelokupno obrazloženje u tom pogledu nalazi se pod jednim naslovom „Članak 7. stavak 1. točka (b) (Uredbe br. 207/2009)”. Iz toga slijedi da žalbeno vijeće nije bilo obvezno utvrditi opisni karakter dotičnih znakova za sporne proizvode i usluge.

79 Kao drugo, valja primijetiti da je, kao što je to istaknuto u točkama 41. do 45. ove presude, žalbeno vijeće u dovoljnoj mjeri navelo razloge zbog kojih potrošači spornih proizvoda i usluga percipiraju dotične znakove kao laskavi slogan, koji upućuje na kvalitetu koja im se može pripisati.

80 Naime, žalbeno vijeće grupiralo je prethodno navedene proizvode i usluge u homogene kategorije u smislu sudske prakse navedene u točki 50. ove presude, odnosno prema zajedničkim svojstvima ili karakteristikama koje su dovoljne za to da omoguće da se na cijelu kategoriju primijeni isti razlog. Valja primijetiti da tužitelj ne osporava relevantnost tih kategorija. S obzirom na razvoj interneta stvari, žalbeno vijeće osnovano tvrdi da će relevantna javnost u dotičnim znakovima vidjeti naznaku sposobnosti spornih proizvoda za spajanje i percipirat će sporne usluge kao da se odnose na takva spajanja.

81 Stoga, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, sporni proizvodi iz razreda 9., kao što je to pravilno navelo žalbeno vijeće, dijelovi su ili pribor za ostale proizvode te se mogu izravno spajati na mrežu (to vrijedi za „radijske i televizijske antene” i „automobilske antene”), ili se mogu ugrađivati u predmete koji se spajaju.

82 Što se tiče spornih usluga iz razreda 37., žalbeno vijeće ispravno je smatralo da kupci tih usluga shvaćaju dotične znakove u tom smislu ili kao da se odnose na proizvode koji se mogu spojiti na mrežu ili da se mogu sami koristiti pomoću priključka na mrežu (npr. prijava mogućih kvarova u radionici za popravak motornih vozila, na način koji joj omogućuje da pripremi dokumente potrebne za popravak).

83 Što se tiče spornih usluga iz razreda 38., i sam tužitelj priznaje da služe za obavljanje operacija prijenosa telekomunikacijama. Takve operacije očito zahtijevaju vezu i dotični se znakovi mogu percipirati kao da laskavo opisuju tu vezu.

84 Tužitelj osporava ocjenu žalbenog vijeća prema kojoj se usluge „[o]brazovanja i podučavanja trećih o elektrotehnici i elektronici” odnose na elektrotehničke i elektroničke uvjete i načine koji omogućuju priključivanje na mrežu. Međutim, očito je da će, s obzirom na predmet dotičnih usluga obrazovanja (elektronika i elektrotehnika), relevantna javnost u slučaju tih usluga shvatiti dotične znakove kao slogan koji se odnosi na sadržaj tog obrazovanja.

85 Naposljetku, također je točno da je žalbeno vijeće moglo smatrati da su sporne usluge obuhvaćene razredom 42., odnosno „stvaranjem i instalacijom programa za računala”, s jedne strane, i „tehničkog savjetovanja”, s druge strane, mogle imati za cilj spajanje na mrežu. Iako to tužitelj izričito ne osporava, on žalbenom vijeću prigovara da nije dokazalo da su te usluge isključivo namijenjene spajanju na mrežu.

86 U tom pogledu, točno je da je potrebno podsjetiti da laskava konotacija koju nose verbalni elementi žiga Europske unije ne isključuje da se njime može potrošačima jamčiti podrijetlo proizvoda ili usluga koje on označava. Naime, predmetna javnost može taj žig istodobno percipirati kao promidžbenu formulu i oznaku komercijalnog podrijetla proizvoda i usluga (vidjeti presudu od 4. srpnja 2018., Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO-a (deluxe), T-222/14 RENV, neobjavljena, EU:T:2018:402, t. 36. i 48. i navedenu sudsku praksu).

87 Valja podsjetiti da je potrebno odbiti registraciju verbalnog znaka ako makar u jednom od svojih mogućih značenja on označava obilježje proizvoda ili usluga o kojima je riječ (vidjeti presudu od 25. travnja 2013., Bayerische Motoren Werke/OHIM (ECO PRO), T-145/12, neobjavljena, EU:T:2013:220, t. 34. i navedenu sudsku praksu). Ta sudska praksa, koja je ponajprije razvijena u okviru

članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, također se primjenjuje po analogiji na članak 7. stavak 1. točku (b) navedene uredbe (presuda od 28. lipnja 2017., Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMASENSATIONS), T-479/16, neobjavljena, EU:T:2017:441, t. 24.).

88 Međutim, iz prethodno navedenog proizlazi da tužitelj ne može utemeljeno tvrditi da ne postoji potencijalno značenje slogana „Simply. Connected." koje označava karakteristiku koja se može pripisati spornim proizvodima i uslugama koje može stavljati na tržište s žigovima za koje je podnesena prijava (vidjeti, u tom smislu, presudu od 20. studenoga 2007., Tegometall International/OHIM – Wuppermann (TEK), T-458/05, EU:T:2007:349, t. 89. do 93. i navedenu sudsku praksu).

89 Slijedom toga, treći dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

– Četvrti dio, koji se temelji na neuobičajenim izmjenama kojima se može omogućiti registracija žigova za koje je podnesena prijava

90 Tužitelj tvrdi da je, čak i pod pretpostavkom da se može za znakove čija je registracija zatražena– što on osporava – s jedne strane, smatrati da znače „jednostavno spojen [na mrežu]" i da, s druge strane, postoji dovoljno izravna i konkretna veza između tog značenja i spornih proizvoda i usluga, dovoljno to što oni neobično stoje jedan kraj drugoga da se navedenim znakovima prida onaj minimum razlikovnoga karaktera koji je potreban za njihovu registraciju. Naime, žigovi za koje je podnesena prijava sastoje se od dviju rečenica koje su postavljene jedna pored druge, od kojih se svaka sastoji od jedne riječi, to jest „simply" i „connected". Takva konstrukcija neobična je za anglofonu javnost te ostavlja cjelokupni dojam koji ima prednost pred zbrojem svojih elemenata. Stoga je žalbeno vijeće pogrešno u točki 20. pobijanih odluka navelo da „niz riječi Simply. Connected. predstavlja jednostavnu poruku, koja je izravno razumljiva i gramatički pravilna i ne sadržava neobične jezične elemente."

91 Tužitelj osporava, osim toga, da je relevantna javnost mogla opisati sporne proizvode i usluge ili njihove bitne značajke kao „simply connected", u smislu koji je žalbeno vijeće pripisalo tom pojmu u pobijanim odlukama.

92 EUIPO osporava tu argumentaciju.

93 Četvrtim dijelom drugog tužbenog razloga tužitelj opet ističe argument koji se odnosi na to da verbalni elementi u predmetnim znakovima stoje jedan iznad drugog.

94 Međutim, zbog razloga iznesenih u točki 59. ove presude, ovo nipošto nije neuobičajeno. Valja dodati da se, razmatrajući znak općenito, to što elementi „simply" i „connected" stoje jedan iznad drugog može , u očima relevantne javnosti, uvjetovano činiti nastojanjem da ih se održi u pravokutniku sa zaobljenim rubovima koji ih okružuje. Stoga je malo vjerojatno da relevantna javnost može dodijeliti razlikovni karakter tomu što elementi stoje jedan iznad drugog.

95 Što se tiče argumenta koji se temelji na tome da relevantna javnost ne opisuje sporne proizvode i usluge ili njihove bitne značajke kao „simply connected", on je bespredmetan, jer žalbeno vijeće nije utemeljilo odbijanje žalbi koje su mu podnesene na odredbama članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

96 Stoga valja odbiti četvrti dio drugog tužbenog razloga kao djelomično neosnovan, a djelomično bespredmetan.

– Peti dio, koji se temelji na pogreški u općoj ocjeni znakova čija je registracija zatražena

97 Prema tužiteljevu mišljenju, u ocjeni iz točaka 17. do 19. pobijanih odluka, žalbeno vijeće nije pravilno ocijenilo znakove u cjelini. Naime, Komisija je trebala uzeti u obzir, s jedne strane, kvadrat koji nije zatvoren čiji su rubovi zaobljeni, te, s druge strane, tri vala koji su uključeni u svaki znak za koji je zatražena registracija. Taj izvorni grafički oblik, povezan s verbalnim elementima na koje je žalbeno vijeće pogrešno usredotočilo svoju analizu, relevantna javnost lako i odmah može zapamtiti, te joj žigovi za koje je podnesena prijava omogućuju da razlikuje komercijalno podrijetlo spornih proizvoda i usluga.

98 EUIPO osporava tu argumentaciju.

99 Kao prvo, valja utvrditi da je, u točki 17. pobijanih odluka, žalbeno vijeće vodilo računa o prisutnosti tih dvaju figurativnih elemenata te je smatralo da oni nisu imali nikakav utjecaj u pogledu značenja dotičnih znakova u svijesti relevantne javnosti. U točki 19. pobijanih odluka žalbeno je vijeće smatralo da se, s obzirom na stupanj pažnje koji je niži od prosječnog i koji relevantna javnost primjenjuje suočena sa sloganom, figurativni element koji predstavlja okvir ne primjećuje i da, slijedom toga, nema razlikovni karakter. U istoj točki, kao i u točki 29. pobijanih odluka, ono je nadalje smatralo da tri koncentrična vala koja simboliziraju bežičnu vezu s mrežom, pojačavaju značenje verbalnih elemenata.

100 Kao drugo, sva razmatranja žalbenog vijeća s tim u vezi treba potvrditi. Naime, cjelovito ispitivanje dotičnih znakova jača prevagu verbalnih elemenata nad figurativnim elementima ispitanima u točki 99. ove presude i ti se znakovi, u cjelini, neće percipirati kao oznaka komercijalnog podrijetla spornih proizvoda i usluga.

101 Iz toga slijedi da peti dio drugog tužbenog razloga i, prema tome, drugi tužbeni razlog u cijelosti, treba odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009

102 Tužitelj tvrdi da, iako je u točki 5. jedne od pobijanih odluka žalbeno vijeće navelo da se člankom 7. stavkom 1. točkama (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 sprečava registracija žigova za koje je podnesena prijava, ono je zatim provelo svoju analizu u objema pobijanim odlukama, primijenivši članak 7. stavak 1. točku (b) te uredbe. Stoga je tvrdnja iz točke 30. pobijanih odluka, prema kojoj zahtjev za registraciju žigova za koje je podnesena prijava također treba odbiti primjenom članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 očito pogrešna i bez sumnje treba glasiti kao da se odnosi na primjenu članka 7. stavka 1. točke (c) navedene uredbe. Međutim, ta tvrdnja nije potkrijepljena u pobijanim odlukama.

103 Osim toga, tužitelj osporava da se žigovi za koje je podnesena prijava mogu smatrati opisnim u smislu navedene odredbe, s obzirom na sporne proizvode i usluge.

104 EUIPO osporava tu argumentaciju.

105 Valja primijetiti da pobijane odluke ne uključuju ocjene koje se odnose na opisni karakter dotičnih znakova. Osim toga, žalbeno je vijeće u točki 28. pobijanih odluka odbilo kao bespredmetan argument koji se temelji na nepostojanju obrazloženja u pogledu opisnog karaktera žigova za koje je podnesena prijava, zbog toga što primijenjeni apsolutni razlog za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 ne ovisi o opisnom karakteru znakova.

106 Nadalje, u točki 29. pobijanih odluka žalbeno je vijeće navelo sljedeće:

„Ostatak objašnjenja podnositelja zahtjeva [također] nije prikladan da bi doveo u pitanje zaključke ispitivača. Grafičko oblikovanje ne pridaje razlikovni karakter znaku za koji je podnesena prijava. Ciljana javnost ne može percipirati [samo u predmetu T-252/17: plavu boju,] okvir, jednostavan, i točke, koje se percipiraju kao interpunkcijski znakovi, kao posebne značajke komercijalnog podrijetla. Osim toga, figurativni element u gornjem desnom kutu poklapa se s oznakom za bežični pristup, i stoga služi samo za jačanje koncepta spajanja izražen verbalnim elementima. Znak nema elemenata koji bi mu mogao dodijeliti razlikovni karakter, uz njegov laskavi karakter, u predodžbi relevantne javnosti. S obzirom na to da znak za koji je podnesena prijava ima samo promidžbenu funkciju, potrošač iz njega ne zaključuje o podrijetlu proizvoda ili usluga.”

107 Točka 30. pobijanih odluka glasi kako slijedi:

„Zbog navedenoga, registracija žiga se odbija zbog razloga za odbijanje predviđenog u članku 7. stavku 1. točki (b)[Uredbe br. 207/2009].”

108 Tužitelj ističe argument koji se temelji na prisutnosti priloga „također” u točki 30. pobijanih odluka i smatra, s obzirom na navođenje članka 7. stavka 1. točke (c) u točki 5. pobijanih odluka, da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u pisanju. Prema njegovu mišljenju, žalbeno je vijeće, u točki 30. pobijanih odluka, željelo navesti da se apsolutni razlog za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 također protivi registraciji žigova za koje je podnesena prijava. Međutim, ne navodeći izričito u pobijanim odlukama razloge zbog kojih je taj drugi apsolutni razlog za odbijanje registracije također primjenjiv, žalbeno vijeće donijelo je odluke koje sadržavaju nedostatak u obrazloženju.

109 Ipak, potrebno je utvrditi da žalbeno vijeće ni u kojem slučaju nije utemeljilo svoju ocjenu na opisnom karakteru žigova za koje je podnesena prijava i da prilog „također”, u točki 30. pobijanih odluka, treba shvatiti kao da se odnosi na dodatne razloge iz točke 29. tih odluka.

110 Stoga treći tužbeni razlog, budući da očito točku 30. pobijanih odluka treba ispraviti, proizlazi iz pogrešnog tumačenja tih odluka. Slijedom toga, budući da žalbeno vijeće nije temeljilo svoju ocjenu na primjeni članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, prigovor koji se temelji na nepostojanju obrazloženja i onaj koji se odnosi na pogrešku u ocjeni kad je riječ o primjeni te odredbe mogu se samo odbaciti kao bespredmetni.

111 Iz svega prethodno navedenog slijedi da tužbe treba odbiti.

Troškovi

112 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova postupka, sukladno zahtjevu EUIPO-a.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (treće prošireno vijeće),

proglašava i presuđuje:

1. Predmeti T-251/17 i T-252/17 spajaju se u svrhu presude.

2. Tužbe se odbijaju.

3. Društvu Robert Bosch GmbH nalaže se snošenje troškova.

Frimodt Nielsen Kreuschitz Forrester

Półtorak Perillo

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 28. ožujka 2019.

Potpisi